

Տիրական ազգիս սեռիս Հայկազան,
 Սրապիտն արբայ, զիա՞րդ մեռանիս¹.
 Բպաղնու աստիս, Մովսէս եղկելիս,
 Յովհաննէս Համ շիրակ² առ ո՞վ դարմանիմք.
 Յնորեալ խելօք խղճիւ վարանիմ,
 մածուցեալ մեղօք, սրով բաժանիմ.
 Իրեճեալ հառաչեմ, հոգւով տառապիմ,
 յերկրիս օտարութիւն, առ ո՞վ դադարիմ.
 35 Փանաքի եղեալ, եղբարց բաժանեալ,
 կսկիճ աղէտօք միմեանց հեռացեալ:
 Քառեակ տասնակի եւ իննեակ ամի³,
 քաղցրութիւն սրտիս տէրն իմ մեռանի:
 Մեռանիլ ըղձամ հոգով ծածկելու.
 դարչապար ստից դժոխք բանտելու.

33 խղճիւ A:

¹ Մովսէս կու ապ հոս վարդապետաց կարգը
 այսպէս.

Յովհաննէս Կախիկ Որոտնեցի.
 Գրիգոր Տաթևացի
 (Դանիէլ Տգնաւոր)
 Յովհաննէս Համ շէնցի
 Թորոս Տարօնեցի,
 Գրիգոր Տարօնեցի
 Յովհաննէս Շիրաք
 Ղուկաս Կղեցի
 Սրապիտն Ուրհայեցի

սրմէ պիտի տունէր ինքն ալ զտաազանի իշխանու-
 թիւնը:

Իսկ «Կարապետ արի» չգիտեմ. հին ցուցակներու
 մէջ չի յիշուիր անիկա:

² Յովհ. Ուրհայեցի:

³ Մովսէսի այս տողէն կը աեսնուի թէ Սրապիտն
 Ուրհայեցի վախճանած է 49 տարեկան, ուստի ծնած է
 1556/57 ին: